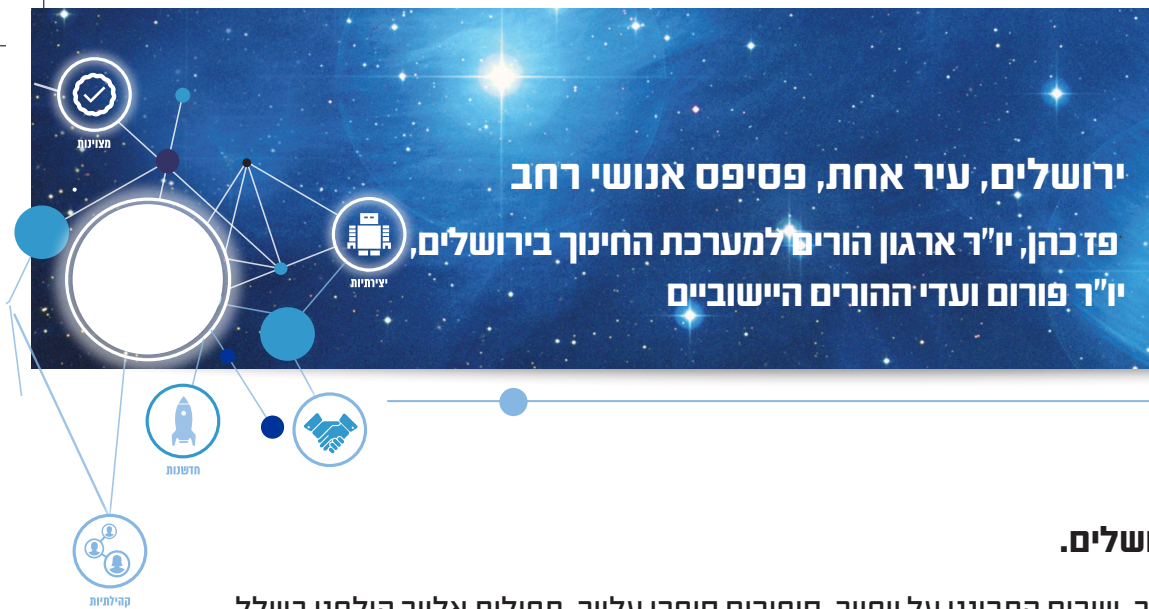

ירושלים. ירושלים. ירושלים.

ספרים נכתבו על אודותייך. שירים התרוננו על יופייך. סיפורים סופרו עלייך. תפילות אלייך הולחנו בשלל שפות וטעמים. מבטים נישאים בפתח שערייך, והעולם כולו מתעניין בשלומך.

למשמע שמך - פועמים לבבות בשלל שפות, משלל עמים ודתות.

ואנו, הילדים וההורים, הסבתות והסבים שזוכים לחיות בך בעת הזו - חווים מקרוב את עושרך ואת צפונותייך, וגם חיים ולומדים את המלחמה הקשה על לבך.

לפני שנתיים נשא נשיא המדינה, ראובן ריבלין, את "נאום השבטים". היה זה נאום חשוב שעסק בזרמים השונים שצמחו והתפתחו בחברה הישראלית: הזרם היהודי - החרדי, החילוני, הדתי, והזרם הערבי. זרמים שהמאפיין הייחודי של כל אחד מהם מתבטא היטב בתוך מערכת החינוך הירושלמית, ובתוכם תת זרמים נוספים.

כל תלמיד ירושלמי זוכה למעטפת חינוכית התואמת את עולם הערכים של הוריו, ערכים ואמונות אשר יכולים להשתלב יחדיו; אולם המציאות מעידה כי לעתים קרובות מדי השוני מוביל להתנגשות ולניכור הדדי. מדובר בחולי חברתי שמערכת החינוך הירושלמית חייבת לרפא. לתקן.

דוגמה טובה המשקפת את השוני המובהק בתפישות העולם מתקבלת מסקירת האירועים באמצעי התקשורת המגזריים. אירוע אחד עשוי להתקבל באופן שונה לחלוטין בעיתון "המודיע", ב"ישראל היום", ב"מקור ראשון", ב"הארץ", ב"אל קודס", ב"כל העיר" או ב"דיעות ירושלים". ההורה הקורא יקבל אף הוא תמונה שונה הנובעת מנקודת מבט אחרת על ההתרחשויות בעיר, וכל אמצעי תקשורת ידווח על הנושאים שמעניינים את לקוחותיו ומתאימים לתפישת עולמם.

ההשתקפות הזו המבטאת גם את תפישות העולם שלנו, ההורים, משליכה ישירות על הדרך שבה תופשים ילדינו את המציאות סביבם, ומצוידים במטען שקיבלו בבית - הם מגיעים לבתי הספר.

ביקור בבית-ספר ירושלמי טיפוסי, יעיד על עולם הערכים של קהילת בית-הספר כפי שהיא משתקפת בעשייה, בפעילויות בית-הספר, בשיח הרווח במסדרונות, כולם יעידו על עולם הערכים השבטי. גם סממנים חיצוניים שיבלטו לעין המבקר מהחוץ, דוגמת תלבושת בית-הספר, הקישוטים המאפיינים לחג והצלצול בהפסקה - יעידו על תפישת העולם המתחברת לחלק מסוים של העיר ירושלים. יש כמה חריגים, הבולטים שבהם הם מוסדות החינוך המיוחד שבהם לומדים תלמידים מכל המגזרים.

לעומת זאת, מי שיבקר במנהל החינוך בירושלים או בפעילות ארגון ההורים העירוני, יוכל להיווכח שם בססגוניות החברה הישראלית ובשיתוף הפעולה - החרדי והערבייה, הדתי והחילונית - כולם עובדים זה לצד זה. מתמודדים יחד מול אתגרים משותפים ופועלים מתוך אמונה ומסירות לחיזוק בתי-הספר בשאיפה להביא את הקהילות השונות לנקודת חוזק עירונית.

יש מצוינות חינוכית בירושלים. יש היצע חינוכי איכותי ומתאים למגזרים השונים, בשאיפה למימוש ולמיצוי הכישורים האישיים של התלמידים. אולם לנקודת החיבור והמפגש בין כלל הפרטים השונים שמרכיבים את מערכת החינוך בעיר - אי אפשר להגיע ללא פעולה אקטיבית יזומה.

המפגש יכול להתבסס על תכנים חינוכיים כמו קורסי רובטיקה משותפים, ביקורים משותפים במוזיאון ישראל. הוא יכול להיות סביב מפגש קהילתי של הורים ותלמידים בבתי ספר שכנים.

"החרדי, החילוני, הדתי או הערבי - אינם יכולים להרגיש שציפור נפשם נמצאת בסכנה או תחת איום", אמר הנשיא ריבלין. את תחושת האיום המרחפת על העיר יכולה לרכז מערכת החינוך אם תשכיל להוביל לצד חיזוק הזהות האישית של כל תלמיד ירושלמי את החינוך לחיים משותפים, לכבוד הדדי ולאהבת האדם. את הפעילות החשובה הזו של שילוב חלקי החברה הירושלמית יכולה ליצור רק מערכת החינוך העירונית - ועל כן זו חובתה.